

Estimats fills este meravellada del vostre secret es una veritable
 joia i estimat esta gravisim a les crias, tu Marcel·lino, 22 agost 1947
 Rosa? Cuidet molt que si puguis donar manar lo mes possible febli' molt
 pletors fill mes euan, tornis escriure de quem el quina casa ai mi
 V. CALDÉS ARÚS
 BARMES, 119, 3.º 1.º - TELÉFONO 83467
 BARCELONA

Intimats fills: Avaluem de rebre de la que veure
 de l'actual. Us crec en possessio de la que veure
 Rosa moltes felicitat, adreçar us fa pocs dies, en resposta a la postal
 ja resare perquè pasen del 29 de juliol darrer, plumpente de us tenir us.
 un bon dia.

També hem parlat les nostres preocupacions pel retard amb que
 fou correspona la meua del 23 del darrer mes enmentat. Ara, amb la
 present, em fuig el propiñit de deixar ben soldada la cordena, i no
 peira cidir en ajornar cap resposta, neta cap pretext, ni rari. Espere que
 avalltes feren també per manera de que us es torni a tancar.

Si avui no tingues motiu per a contentar a la Rosa en el dia del seu
 rindu! - me in donarie l'airentone de felicitar a la Rosa en el dia del seu
 Sant. El car em dir que aquestes ratlles arriberan oportunes i constituiran
 el present que, per ara i tant, podem fer-li. Que'l pasen amb tota fe-
 licitat, plen de salut i llibertat, en companyia del "beautiful ba-
 boy" Raymond.

Les fotos del petit son meravellozes, i no em estranyu gens que
 "int al natural", causi admiració. Se'l ven molt ben vist i fermos.
 que deu us el conservar, que sempre progreu peixca, lo com ara, i que us
 en veien tot el que mereixen. Molts pelous de part del avís
 de Catalunya.

En Joan a Bellaterra gaudix a "car que vols". hi he llegit el ha-
 raquet que li dediques, i s'he emocionat una mica. Ha decidit di-
 xar en van als oells, (encara que se in menjen les flors dels melo-
 ners i les tomàqueres i fassin perdre men elevan que una pedreguda
 seca), i dedicar se a les nargantanes. Supone que aquesta nova direc-
 cio de la seva punteria no et desplaçará. Ara he instolat un trapeis
 a la casa de Bellaterra, que fan les delicies d'ell i dels seus amics...
 i també dels ganapies quan ningú ho ven. No s'recorda de mirar
 un llibre ni tant sols per a colrir l'expedient: repora (es un dir!)
 a plebet. Tot el mes, quan je no es pot valdre de tant canyat (hi
 al blanc, naquetes, fronts, niny. poy. trapeis, carredins de tota mena)
 s'ansen i llegeix. Ara ha descobert una mica amb les ables del cabri-
 tu salvari, que je feren les teres "delicies". s'hi apasiona, i les llegeix
 d'una tirada. Els naratges d'amar e' avareixen una mica, però les
 aventures l'empresquen. Es molt carinyós. La mare i jo, nort tenim
 d'ell. Un compren tant he, intueix amb tanta precisió el nostre
 drama, que s'excedeix en acobilitar nos i en cercar motius per a
 esbandir les boires que, de tant en tant, em envoleixen. També
 fem per ell tant com se mereix, i encara valdriem fer mes! al
 Club, on n'ame bone part del temps es l'admiració fins de la gent
 gran, per la seva manera de parlar aversupada i culta. Al estat
 d'aquesta joventut "de guerra", dels 12 als 20 anys, atabalada, nort-
 molta, xabracana, bruida i tanta, hi fa un paper que excedeix a
 quon nodrie dir-te. I no es per que niqui gens "prodigio"? sempre
 es produeix amb absoluta naturalitat, ... i li agrada mes jugar
 que estudiar, no et pluri! Però es un Caldés ~~maravellat~~ de cap a peu,
 enale Caldés i ferene, que ni he l'hem un punt molt, no li hem talent
 mai cap bafanada. No te res, en absolut, de "unata carrole" o' enten?

molt estors pel man
 mes a l'alt de ar
 de ar
 de ar

Aquí es confósion escrit el nom Ramon amb el de Raimond.
Tinc un cos en el despatx, amb el sempre Pavillard, que s'firma Ray-
mond, en francès i Ramon en català. Jo suposo que el nostre Rai-
mond es així, sense adulteració i, per tant fa el Sant el 23 de gener,
i no el 30 d'agost. Però el 23 de gener perquè encara que Lull també
es Raimond, penso que el nostre veient es Raimond de Penyafort.
Ja en ho aclariren. Però, per a saber quin dia hem de felicitar-lo,

Somb en Jaume no he perdut contacte, per bé que no el veig
gaire, m'ix tot el temps ja dels tractes comercials amb litògraf i
impressors el partit en Palazón. Fet l'any ~~de~~ treballam per ell.
Gairebé tots les sobre cobertes les faig jo, menys en aquesta època,
en que els calendaris em abastquen de plè. Quan el veig li
parluc de tu i de les impressions que em tramets.

No ting una idea precisa del que representari en a Bar-
celone 1200 pess mensuals. La vida ha anat un grau tant elevat de
cost, que encara que formi "duos" serien pors. Però pel que m'edifi-
ques, per la bona vida que us donen i per l'herència que aprofitant
la meua petita arrendadora en l'hercambien, deducixo que ~~està~~ ^{està} a
Mèxic, en una xifra respectable. Si se t'augmenta, doncs, com
prems i dirigitem, tant millor.

M'alegra que hauris rebut els llibres que t'vaig trametre.
i ja no podries enviar-me in cap dels teus?... Fa dies, per Radio Pa-
ris, vaig analitzar-me que hauries publicat un treball a "Revista
de Catalunya".

El valor nous dir la literatura catalana, ni n'ha sorgit
algun, com se dir, rax en el miter de l'inconegut. En català la
l'armer ha fet i un altre premi selectiu, el nom del qual, ara, no recordo
amb precisió. No se n'ha tractat d'originals escrits directament en
català, o traduccions de matèries anteriors. La qüestió ha fet extralls,
però, i no m'extrañaria gens que, fills d'aquest ambient provin-
cia i ~~seu~~ senyals que els idiotitza, haurien fet llurs primeres
arris en "idioma oficial". Si un dia algú de fora guanyés
un premi, com el que erentes (tant Martorell) no crec que haurés
rés. Una gran bedoqueria d'unos quants "habitants planetaris",
m'alta envia dels inadaptats... i qui no n'ha confusió de l'hera.
Però igual que hauré representant d'altres d'autors exilats (els drets
de les quals no se en van), podria pensar en un cos com el que dic. Un
o altre s'embarcarien el premi, i entorn de la gloria del guanyador,
silenci. És una conspiració, que alguns catalans, her her o per
nihilisme, m'abolarien,

He pensat mes enai del que m'proponava. La mare et vol
dir quelcom, així, doncs, Rosa, mes paraulles noies. Tant per tant tot
el que podria dir-te a tu especialment ho dir al Pere per tots dos, que haurien
un felicissim dia del teu (amb, en companyia del veient i d'unes fe-
milian i rebent un fest almor del vostre pare (aldé)

Ena d'ixo cos el tuler. La mare ja farà carta apart, la correspondència entre el pare de la Rosa
i jo, no conté res que no hi hauria d'hermetisme ni per part d'ell ni meua. Si jo no he estat
men explícit, es veigut de que t'analitzar d'ambdós continguts. Una mica de
memòria de ~~del~~ temps penats i intermèdi de renovació d'una amicitia ara fet
men partit per l'època de rang, - amb referència a l'alt. L'her, la mare n'ha un futur
els advertiments del cos. - E.